

flødigt, efter hvad den ærede Formand oftere har bemærket, forbeholde mig at stille et Endringsforslag i den antydede Retning; men jeg vil ogsaa anmode ethvert Medlem af det høit-ærede Thing, der maatte have tænkt anderledes dybt over denne Sag, og ganske anderledes maatte have Kald til at vejlede i den, og som føler sig bevæget af mine Grunde, om at komme mig tilhjælp, og gjøre mig det muligt at stille et saadant Endringsforslag.

Orsted: De Grundsaetninger, der bleve udtalte af den ærede Landsthingsmand, som nylig satte sig, ere vistnok ikke saa afvigende fra dem, der have gaaet gjennem Comitteen, som han synes at antage. Naar han har fortolket den Udladelse i de forelagte Motiver til Lovudkastet, at Rigsretten skal bestaae deels af et juridisk, deels af et politisk Element, saaledes som om den ene Deel af Rigsretten blot skulde domme efter politiske Hensyn og den anden efter retslige Hensyn, da troer jeg ikke, at denne Udladelse er rigtigt opfattet. Meningen er kun den, at der til at være Dommer i Sager, som falde under Rigsretten, skal udfordres, foruden almindelige juridiske Indsigter, ogsaa Kendskab til de politiske Forhold, ved hvis Hjælp det er, at Sagens individuelle Beskaffenhed skal bedømmes. Man har derfor troet at finde den bedste Garanti i, at der være Medlemmer af Landets øverste Domstol, og derhos Medlemmer af en Green af Rigsforsamlingen, som formodes at kunne erhverve en særdeles Indsigt i de Forhold, som kunne blive Gjenstand for de Sager, der komme for Rigsretten. Jeg maa forresten bemærke, at efter min individuelle Mening, passer denne Sammensætning egentlig kun for Sager angaaende Anklage mod Ministrene; det er dem, som ikke kunne bedømmes af blotte Jurister, men kun af Jurister i Forbindelse med Mænd, der have Oversigt over det Slags borgerlige Forhold, som komme i særdeles Betragtning ved at bedømme Ministrenes Handlinger. Derfor kan det ingenlunde være Meningen, at de juridiske Medlemmer, eller de Høiesteretsassessorer, som faae Plads i Rigsretten, skulle tilfødesætten den Ophøjsning af de politiske Forhold, som maatte være fornøden for rettelig at bedømme Ministrenes Handlinger, eller at de

Landsthingsmænd, som komme ind i Rigsretten, ikke skulde bryde sig om Lov og Ret. De skulle tverimod ved deres forskjellige Kundskaber og Dannelselse indbyrdes hjælpe hverandre; men ethvert Medlem af Høiesteret maa ogsaa antages at have sat sig ind i de Statsforhold, hvorom der kunde blive Spørgsmaal i Sager mod Ministrene, ligesom ogsaa de Landsthingsmænd, som udnevnes, for en Deel maae være Jurister, og forsaavidt de ikke ere Jurister, dog maae være kjendte med det Vigtigste af Landets Lovgivning, og naar de faae det Kald at domme i Rigsretten, maae de naturligtvis ogsaa gjøre sig fortrolige med den Deel af Landets Lov og Ret, som der kunde komme i fortrinlig Betragtning. Naar den ærede Landsthingsmand mener, at Forholdet mellem Medlemmerne af Høiesteret og Medlemmerne af Landsthinget skulde være det samme som mellem de egentlige Dommere og Nævninger, hvilket Udtryk vi have brugt for at betegne, hvad der i andre Lande kaldes Eedsvorne, saa er det dog ikke ganske nøiagtigt; thi de Eedsvorne og Dommere have ganske forskellige Functioner, idet de Eedsvorne paadømme blot det Faktiske, og afgjøre, hvorvidt dette Faktum kan indbefattes under en Lov, eller ikke, og i denne Henseende ikke medvirke med Dommere. Forsaavidt der i enkelte Juryindretninger eller Eedsvorneindretninger er fastsat et Slags Samvirken mellem dem, er det en Undtagelse og Afvigelse fra den almindelige Regel. Det er vist overmaade rigtigt og overmaade smukt, hvad den ærede Landsthingsmand har udtalt om, at Rigsretten ikke maa rette sig efter de øieblikkelige Strømninger; men det har vist idetmindste ikke været Comittees Mening at antage det Mødsatte, fordi man mener, at de Landsthingsmænd, som ere udnævnte til Rigsretten, maae fratræde, naar de ophøre at være Landsthingsmænd. Det har man alene antaget, fordi det er en umiddelbar Følge af Grundloven. Grundloven vil have, at Rigsretten skal bestaae af Landsthingsmand, og derfor maae de, naar de ere udraadte af denne Forretning, ogsaa ophøre at være Medlemmer af Rigsretten. Dersom her var Spørgsmaal om at give en Grundlov, saa vilde jeg troe, at det kunde fortjene at sættes under Spørgsmaal.